

"The Artist Family", יאן ורלסט, 1663, שמן על קנווס

נסתיימה).
 חיי הארגון סוחפים אותנו פנימה עם הרבה עניין וריגושים, הזדהות ושייכות, ולכן יש לשים לב לדבר הקטן שנועד לשמור על כולנו: "פרופורציה". שימור על איזון תקין בין חיי העבודה שלכם לבין חייכם הפרטיים. יתרה מכך, חברי וחברותי המנהלים/ות שימרו על האיזון הנכון בקרב עובדיכם. שחיקה בתפקיד לא הועילה לאיש מאיתנו ורק הסבה נזקים לא מעטים. אני מניח שכולנו מבינים היטב את ההשלכות הנגרמות מניצול עודף ומהפרת האיזון לאורך זמן. כמות המאמרים והמחקרים אשר נעשו על לחץ ושחיקה במקומות העבודה מקשטת מדפים ארוכים מאוד בספריות רבות.

אין דרך חזרה לתיקון החסרים שיצרנו בבתונו ובתא המשפחתי הקטן והפרטי שלנו במהלך שנות עבודתנו הרבות. ולא תמיד עומדת בפנינו הזכות, ההודמנות והאפשרות להתחיל לפצות על-כך בגיל 67. ■

יציאתנו לפנסיה, הזאטוט כבר בן 40, עם ילדים משלו, והוא בעבודה – כך שאין לו אפשרות לתת לנו תשומת לב. ואז אנהנו מתחילים להרגיש את תחושת הפספוס וההחמצה של חיינו, ומבלים עם נכדנו בכדי לפצות במשהו. האם משהו יחזיר לנו שווה ערך על אובדן זה? האם ניתן כלל להעריך אובדן שכזה בכסף?

בכדי להגן עלינו העובדים מפני ה"ישות" המשפטית המכונה "פירמה", נוצרו חוקי מגן, כמו: חוק שעות עבודה ומנוחה, חוק חופשה שנתית, תקנות הבטיחות וכל תקנות העבודה השונות.

ודאי שמתם לב, כי חלקנו – שלא להגיד רובנו – מגיעים הביתה בשעה 19:00 ומעלה. הילדים שוכבים לישון ב-21:00 / 20:00, מה שמשאיר לנו כשעת שהיה במחיצת הילדים ועוד שעתיים במחיצת בני/בנות הזוג, ושינה ערבה בכדי שיהיו לנו מספיק כוחות למחר (ועוד לא דיברנו על שיחות הטלפון מהעבודה, שממשיכות גם בבית, והעבודה על המחשב שטרם